

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾

فولادوند: وای بر هر بدگوی عیبجویی

مکارم: وای بر هر عیب جوی مسخره کننده‌ای!

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾

فولادوند: که مالی گرد آورد و برشمردش

مکارم: همان کس که مال را جمع آوری و شماره کرده (بی آنکه حساب مشروع و نامشروع کند).

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾

فولادوند: پندارد که مالش او را جاوید کرده

مکارم: گمان می‌کند که اموالش سبب جاودانگی او است!

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾

فولادوند: ولی نه قطعا در آتش خردکننده فرو افکنده خواهد شد

مکارم: چنین نیست که او می‌پندارد، به زودی در حطمه (آتشی خردکننده) پرتاب می‌شود.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾

فولادوند: و تو چه دانی که آن آتش خردکننده چیست

مکارم: و تو چه می‌دانی حطمه چیست ؟

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ﴿٦﴾

فولادوند: آتش افروخته خدا [بی] است

مکارم: آتش برافروخته الهی است.

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾

فولادوند: [آتشی] که به دلها می‌رسد

مکارم: آتشی که از دلها سر می‌زند!

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾

فولادوند: و [آتشی که] در ستونهای دراز آنان را در میان فرامی‌گیرد

مکارم: این آتش بر آنها به صورت در بسته است.

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

فولادوند: در ستونهای کشیده و طولانی!

مکارم: در ستونهای کشیده و طولانی!

